

Alberto Roca era un dels que ajudava. Subjectava els bidons, per a que no es desplaçaren del lloc adient.

En la baixada, les barres de la plataforma van caure amb molta força damunt dels bidons, colpejant-li violentament el braç dret prop del canell, amb la suficient força com per a trencar-li el braç. Ell pense que la Verge va intercedir, puix una grossa anella de ferro de les barres va topar contra el bidó i el colp es va esmorteir.

De guarnir la carreta i transformar-la en una bonica carrossa, adient per al transllat, es va encarregar Agustina Fabregat (dona artista manyosa i amb molta imaginació que a la seua edat s'enrecorda gairebé de tot). Tot pareixia poc per a que que la Patrona lluiria força el dia de l'encontre amb els seus fidels!. L'esdeveniment s'ho mereixia!. Conforme la processó de la Patrona s'allunyava, la nostra família va respirar tranquil·la.

Havíem complit amb la nostra escomesa!

Ah! Se m'oblidava. Vicente del Panoll i jo vam ballar de caps de dansa tota la processó.

Tinc records més recents de quan fa 30 anys, en 1968, van entrar la Mare de Déu d'Agost Dormida, que la va regalar Mª Teresa Ripollés i Barreda, per a substituir a la vella, que presentava notables desperfectes.

Però deixem-ho!

Això són altres records que donarien per a una altra crònica.

Per a concloure diré que la meua dona, Antonieta, i jo, aquest any, no hem dubtat gens ni mica en deixar altra vegada l'entrada de l'hostal de Jovero, per a commemorar que fa 50 anys es va fer l'entrada de la Mare de Déu des de la nostra casa.

De bon segur que els nostres pares des del lloc on són ens enviaran un somriure d'agraïment!

I la Verge també!

Vicente Jover Segarra

Unió Musical Covarxina

La Unió Musical Covarxina (abans de federar-se, Banda Municipal de les Coves), porta amb nosaltres més de cent anys. Això fa que haja tingut el gust de participar en gran quantitat d'actes de més o menys importància. Dins d'aquests, un dels més importants ha sigut l'entrada de la Mare de Déu.

Ara fa 50 anys que es va entrar la Nostra Patrona al poble, i la Banda de Música va ésser l'encarregada de donar color a l'acte.

José Miguel Forés i Javier Girona ens conten com van participar els músics.

- El director era Laureano (que va ésser el que em va fer agafar el bombo).

Vàrem eixir de l'Hostal del Jovero. La Banda de Música anava darrere de l'Ajuntament. Me'n recordo que estava tot el poble i també que vam tocar pas-dobles (diu José Miguel).

- Era l'any 49 i m'enrecordo que a la Mare de Déu la vam entrar en manifestació i no en pro-

Festa-Homenatge als Integrants de la Banda de Música

cessó, ja que era un dia de goig. Això va fer que la Banda de Música tocara pas-dobles i no marxes de processó. També m'enrecordo que l'única indumentària que portàvem era una gorra i que érem uns 22 músics. D'aquests, sols quedem José Miguel, Tomás "el saboner" i jo, (comenta Javier).

Josep Vicent Albert